

مسئله آنجاست که بسیاری از مادران دردها و نگرانی‌هایی دارند که عموماً فرصتی برای طرح آن‌ها نیست. بیشتر برنامه‌هایی که تا به امروز در تلویزیون تولید شدند بر این بخش از مادری تمرکز دارند که مادرانگی یعنی از خود گذشتن و با اشاره به این نکته بهشت زیر پای مادران است از جوه معنوی مسئولیت مهم مادر بودن صحبت کنند

له‌های تولید شده برای زنان و مادران متمایز کرد؟

دران امروزی

توجه ویژه‌تر برنامه‌سازان است.

«مامان‌ها» با همین فلسفه تولید شده است. برنامه‌ای که نه فقط از باب سوژه اولیه که پرداختن به دغدغه‌های مادرانه است، بلکه از منظر زاویه نگاه و موضوعاتی که به آن می‌پردازد هم تمایزهایی جدی با سایر برنامه‌هایی دارد که طی این سال‌ها برای استفاده مادران تولید شده است. در واقع اصلی‌ترین تفاوت این برنامه با سایر برنامه‌های کارشناس محور در این حوزه تجربه‌هایی است که از زبان مادران بیان می‌شود به شکلی که در هر قسمت از این برنامه سه مادر در مقابل مجری برنامه که خود نیز مادر است، قرار می‌گیرند و درباره موضوع طرح شده در آن قسمت، از تجربه‌ها و دغدغه‌های شخصی‌شان صحبت می‌کنند.

دوروی سکه مادر شاغل بودن!

شاغل بودن مادران هم یکی از موضوعاتی است که معمولاً نظرات متفاوتی را در پی دارد. برخی با این مساله کاملاً مخالف هستند و برخی دیگر نیز معتقدند که مادران نیز می‌توانند در کنار انجام وظایف مادری خود به مشاغل بیرون از خانه مشغول باشند. درواقع مادری خودش یک شغل تمام‌وقت است با وجود این اما مامان‌هایی هم هستند که به دلایل مختلفی مجبورند یا خودشان تمایل دارند بیرون از خانه هم کار کنند و تعادل برقرار کردن بین این دو کار به شدت سختی است. مامان‌ها سعی کرد تا در چند قسمت از این برنامه درباره راه‌حل‌های مادرانی از طبقات مختلف اجتماعی با باورهای مختلف فرهنگی و اعتقادی، درباره برقراری تعادل بین سرشلوغی‌های شغلی و کارهای ناتمام خانه بحث کند تا از دل این بحث به نکاتی مهم برای مادرانی که مخاطب این برنامه هستند، برسد. هیچ‌کس نمی‌تواند مثل یک مادر شاغل موقعیت و شرایط یک مادر شاغل دیگر را درک کند به همین خاطر بحث‌هایی که بین مادرهایی با این شرایط شکل می‌گیرد، به شکل طبیعی هم برای مادران شاغل مخاطب برنامه کاربردی‌تر است و هم بیشتر مورد قبول آنها قرار می‌گیرد.

با ما از عذاب وجدان‌های مادرانه‌تان صحبت کنید

هر چند تا دنیا دنیاست، مهر و محبت مادر هم هست و تغییر نخواهد کرد، اما قطعاً دغدغه‌ها و جهان‌بینی مادران دیروز با مادران جدید و امروزی متفاوت است. البته مساله حس عذاب وجدان در میان مادرها و ترس از این‌که نتوانند به درستی وظایف مادری را انجام دهند، از قدیم تا به امروز در میان مادران وجود داشته و دارد؛ اما شکل این دغدغه‌ها نیز تفاوت کرده است. این بخش از احساسات مادرانه از آن دسته موضوعاتی است که کمتر درباره‌اش صحبت می‌شود و به نوعی می‌توان طرح آن را راهی برای ایجاد حس همذات‌پنداری دانست. شنیدن حرف‌های صادقانه مادران درباره دغدغه‌هایی که برای فرزندانش دارند و احساس عذاب وجدان آنها از این‌که نتوانند وظایف مادری‌شان را به درستی انجام دهند، اتفاقی است که قطعاً می‌تواند کمکی بزرگ به مادران باشد؛ برای آن‌که بدانند تنها نیستند و این قبیل دغدغه‌ها در میان همه مادران وجود دارد. شاید برخی مادران در جمع‌های خصوصی‌تر درباره حس عذاب وجدان صحبت کنند، اما طرح این موضوعات در فضای صمیمی یک برنامه تلویزیونی و در قالب گفت‌وگوی چند مادر با هم می‌تواند مادرانی را که مخاطب این برنامه هستند به طرح راحت‌تر این قبیل موضوعات در جمع خانواده یا دوستان و نزدیکانشان ترغیب کند تا بخشی از دغدغه‌ها و فشارهای روحی وارد بر مادران از این طریق کاهش یابد.

چالش‌های کرونایی مامان‌ها

مادری در دوره کرونا هم یکی از چالش‌های جدی مادران ایرانی است که البته به واسطه جدید بودن این شرایط که نیازمند قرنطینه طولانی مدت بچه‌ها در خانه بود، هیچ نمونه مشابهی نداشت و برای همه مادران ایرانی یک تجربه متفاوت و جدید به شمار می‌آمد.

در مامان‌ها فرصتی پیش آمد تا سه مادری که یک، دو و سه فرزند دارند، از تجربه‌هایشان بگویند و درباره این صحبت کنند که چگونه در ۹ ماهی که از آغاز کرونا می‌گذرد، توانستند با روش‌های مختلف و با کمترین هزینه فرزندانشان را سرگرم کنند.

این مساله فقط به مدیریت حضور بچه‌ها در خانه و سرگرم کردن آنها مربوط نیست، چرا که مساله آموزش مجازی و توجه به درس و مشق بچه‌ها هم از جمله دغدغه‌های مادران در این دوره کرونا بود. بازی کردن با بچه‌ها، سهیم کردن فرزندان در کارهای خانه، سرگرمی‌های دسته‌جمعی همراه با پدر خانواده تنها بخشی از موضوعاتی است که مادران در این مدت سعی کردند تا از طریق آن فرزندانشان را سرگرم کنند و اتفاقاً در مامان‌ها هم به آن پرداخته می‌شود.

کودکان در جامعه

ورود بچه‌ها به جامعه، معاشرت‌های خانوادگی و با دوستان و مواردی از این دست هم از جمله دل‌نگرانی‌های مادرانه است که نمی‌شود از آن غافل شد. واقعیت این است که جامعه ما به لحاظ زیرساختی تا حدودی فضایی ضدبچه‌ها دارد و در شرایط امروزی جامعه نیز نگاهی منفی نسبت به فرزندآوری به ویژه برای بچه‌های سوم و چهارم به بعد خانواده‌ها وجود دارد. همه اینها معضلاتی است که مادران با آنها روبرو می‌شوند و هرکدام به تناسب تجربه‌هایی که در این موضوعات پیدا کردند، دغدغه‌های خاص خودشان را دارند. از مادری که ممکن است به دلیل داشتن بیش از دو فرزند در جامعه سرزنش شده باشد تا مادرانی که نسبت به رفتارها و اعمال فرزندان‌شان در فرآیند اجتماعی شدن و در معاشرت‌های خانوادگی نگرانی دارند.

مسئله مقایسه بچه‌ها با هم و پیامدهایی که ممکن است بر رفتار آنها داشته باشد، همچنین مسائلی مثل آموزش زبان دوم به فرزندان و سن مناسب این کار که اتفاقاً این روزها شمار خانواده‌هایی که دغدغه چنین موضوعاتی را دارند، نسبت به قبل بیشتر شده، از جمله مسائلی است که در «مامان‌ها» مورد بررسی قرار گرفته است.